

Shell vecht voor uw dividend

Het gaat er hard en ruig aan toe in de energiesector. **Shell** is daar misschien het beste voorbeeld van. In de afgelopen weken zette het bedrijf een streep door verschillende projecten in Alaska en in het westen van Canada. Natuurlijk heeft de sector al een streep gezet door investeringen ter waarde van \$ 200 miljard, maar het bijzondere van Shell is dat het hier ging om projecten die al liepen. Afschrijvingen en eenmalige lasten liepen in het 3de kwartaal op naar een totaal van \$ 8,2 miljard waardoor Royal Dutch diep in de rode cijfers belandde.

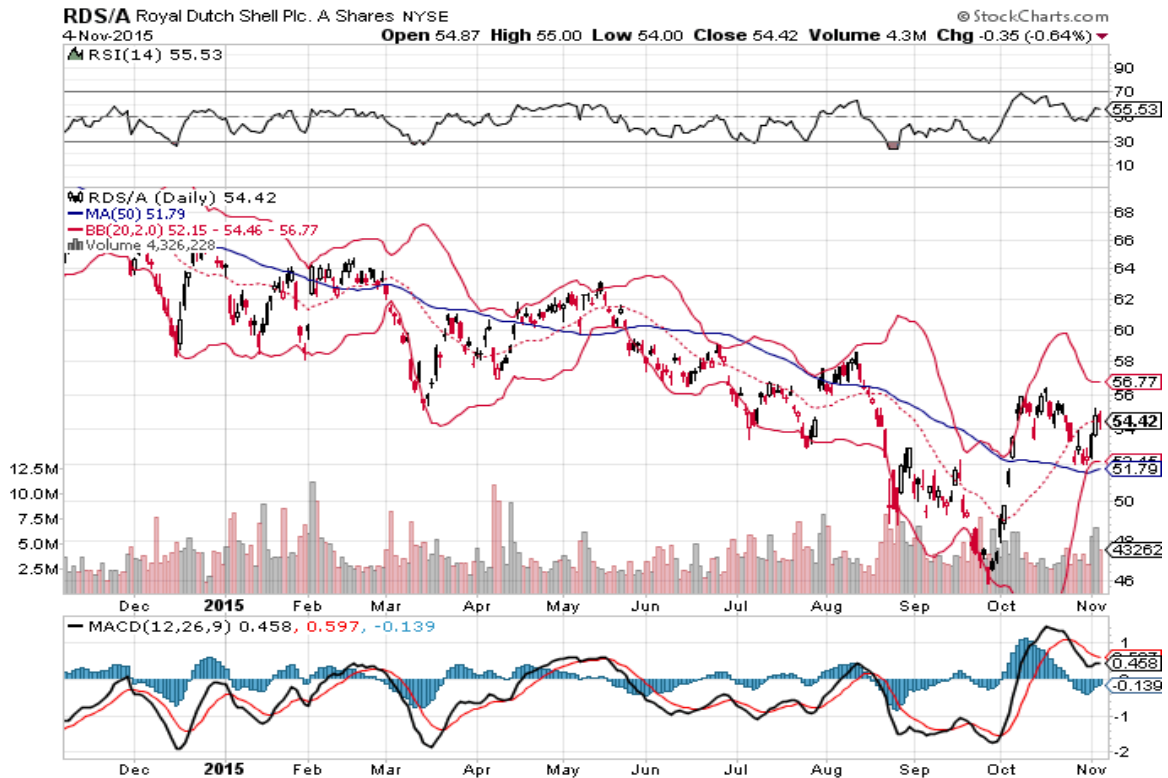
De harde ingrepen van **Royal Dutch** illustreren dat het bedrijf nu tot het *lower for longer* kamp behoort. **Olieprijzen** zullen voor een onbekende maar langere tijd laag blijven. Het verlagen van de Capex is hard nodig om zo het dividend voor de aandeelhouder veilig te stellen. Het is inmiddels een breed gedragen overtuiging binnen de sector. Het gevolg van de *lower for longer* attitude is dat nieuwe projecten alleen mogelijk zijn als de prijs van een vat olie hoger uitkomt dan \$ 60.

Is de prijs van \$ 60 dan de nieuwe richtprijs voor de toekomst? Niet noodzakelijk. Het blijkt steeds weer, dat zelfs de *oil majors* geen flauw idee hebben hoe de prijs voor een vat olie er op de korte termijn gaat uitzien, laat staan over een termijn van vier of vijf jaren. De prijs van \$ 60 is de uitkomst van gevoelens die op de diverse markten leven. Grote beleggers en analisten geloven dat de prijs over twee jaar ongeveer op het niveau van \$ 60 staat. Ze krijgen daarbij een steuntje in de rug van de **futuresmarkt**. Daar daalt de prijs niet langer, maar lijkt er een traag herstel in gang gezet. Bij een prijsniveau van \$ 60 zal de Amerikaanse **schalie-industrie** in staat zijn weer tot bijna 10 miljoen vaten olie per dag rendabel op te pompen. Daarmee is het wel en wee van de schalie-industrie min of meer maatgevend geworden voor de traditionele *oil majors*. Die brengen hun geschrapte projecten pas weer tot leven als ze prijstechnisch kunnen concurreren met schalieolie.

QAF17 - Crude Oil Brent (F) - Daily Hollow Candlestick Chart

In hun zoektocht naar besparingen deinen *oil majors* er niet voor terug om toeleveranciers het vuur aan de schenen te leggen en massaal banen te schrappen. Ze proberen trouwens ook nog om **aandeelhouders** van de juistheid van hun beleid te overtuigen. Ceo Ben van Beurden legde in een recente strategy update uit, waarom de overname van BG voor het lieve sommetje van GBP 40 miljard ook onder de huidige omstandigheden nog steeds zinvol is. Hij wist te melden dat de synergie-effecten tot 2018 al een waarde hadden van \$ 3,5 miljard. Dankzij ingrijpende bezuinigingen was de kostprijs voor een vat olie al tot ver onder het niveau van \$ 70 gedaald.

Aandeelhouders toonden zich niet overtuigd en gerust gesteld. Toch is het niet denkbeeldig dat bedrijven als Royal Dutch dankzij de harde ingrepen ook bij een langdurige lage **olieprijs** op de duur winstgevend kunnen zijn. Misschien wel winstgevender dan in de tijd dat de olieprijs \$ 100 per vat beliep. Daarbij past wel een kanttekening: welk bedrijf kan het zich veroorloven zijn investeringen voor langere tijd met 30% te verlagen zonder daar op den duur een rekening voor te betalen. Die komt dan in de vorm van toekomstige productieproblemen. Het huidig beleid heeft iets van: wie dan leeft, wie dan zorgt. Overigens krijgen ze daar wel de handen van aandeelhouders voor op elkaar!

Cor Wijtvliet

Bovenstaand artikel is geen professioneel beleggingsadvies en het is ook geen uitnodiging om te gaan beleggen. Beleggen brengt kosten en risico's met zich mee. In het verleden behaalde resultaten bieden geen garantie voor de toekomst. Bovenstaande is louter de persoonlijke mening van de auteur. Voor de goede orde, de auteur heeft geen positie in Royal Dutch.